

корпуса на Брентано испратилъ отъ Дрезденъ право къмъ Максентъ отъ фронта срѣщу Финка, а самъ съ 3.000 души тръгналъ прѣзъ Дипполдисвалде и Рейнгардсгриммъ въ обходъ на лѣвия му флангъ. Тѣзи три корпуса, общата сила на които възлизала до 26.000 души пѣхота и 10.000 конница, атакували Финка (на 20 ноемврий) едновременно отъ три страни, раскъсали центра на бойната му линия, завладѣли лѣжавшия задъ него Максентъ, отдѣлили двѣтъ му крила едно отъ друго и, като нанесли на всѣко отдѣлно силно поражение, заобиколили съвършено Финка и го принудили на другия день (21 ноемврий) да сложи оружје съ останките отъ корпуса си (на брой 9 генерали, 549 офицери и 12.000 долни чиновъ, съ 71 топъ). Въ деня на самия бой при Максентъ, Фридрихъ испратилъ Гулзена въ подкрѣпление на Финка, но било вече късно и Гулзентъ отстѣпилъ къмъ Фрейбергъ. Наскоро слѣдъ това и другия пруски отрядъ на генерала Диреке (3.000 души) билъ атакуванъ на дѣсния брѣгъ на Елба при Мейссентъ и слѣдъ упоритъ бой по голѣмата частъ плѣненъ.

Виновници за поражението на корпуса на Финка били Фридрихъ и до нѣкъдѣ самъ Финкъ. Вината на Фридриха състояла въ това, че, независимо отъ прѣдпазливостъта на Дауна и грижата му за съобщенията си, испращанieto на 20-хилядния корпусъ на Финка въ тила и на пѣтя на отстѣпленieto на двѣ силни армии било прѣдприятието твърдѣ смѣло. Освѣнъ това Фридрихъ само извѣстилъ Финка писмено, че *той въпротива ще бжде атакуванъ отъ генерала Сенсера* (Sinsère, който началствувалъ единъ отъ най близките до Максентъ австрийски отряди) *или отъ армията на окръжитъ*. Финкъ заключилъ отъ това, че той е длъженъ безусловно да стои при Максентъ, и прѣдпола-

гайки, че ще бжде поддържанъ отъ Фридриха, никакъ не се грижилъ за отстѣпление, макаръ и да знаелъ за приготовленията на неприятелитѣ да го нападатъ. На 19-ий сутринъта той можалъ още и трѣбвало да отстѣпи прѣзъ Рейнгардсгриммъ къмъ Фрейбергъ. За самия бой той много раздробилъ войскитѣ си и особено отслабилъ отряда, който заемалъ важната тѣснина при Рейнгардсгриммъ, върху която и били обърнати главнитѣ усилия на неприятеля. А главната му погрѣшка състояла въ туй, че той дочакалъ нападението на неприятеля. Ако той смѣло би тръгналъ противъ една отъ неприятелскитѣ колони, то лесно би можалъ да я разбий и да излѣзе отъ трудното си положение. Впрочемъ Финкъ се защищавалъ извѣнрѣдно упорито и за това загубилъ по голѣмата частъ отъ пѣхотата си. Вуншъ съ конницата искалъ да си пробий пѣтъ и може би целъ да успѣе въ това, но на другия день Финкъ сключилъ капитулация и по исканието на Дауна заповѣдалъ му да се върне. По такъвъ начинъ излишната смѣлость на Фридриха, неясностъта на дадената отъ него заповѣдъ, буквалното ѝ изпълнение отъ Финка и погрѣшнитѣ тактически распорѣждания на послѣдния стрували на пруската армия една загуба отъ 12.000 души и 71 топъ, въ тогавашнитѣ обстоятелства твърдѣ чувствителна за нея!

Кѣсното време на годината турило край на военнитѣ дѣйствия въ Саксония. Въпрѣки студа, частъ отъ войскитѣ и отъ двѣтъ страни се расположили на лагеръ: Даунъ — около Дрезденъ, а пруската армия — между Вилсдруфъ и Фрейбергъ; армията на окръжитѣ отстѣпила въ Франкония. По причина на слабостъта на пруската армия, въ която оставали вече не по вече отъ 38.000 души, Фридрихъ присѣдинилъ къмъ нея